

Nr. 22.

Peste a joi 20 iunie (2 iulie) 1868.

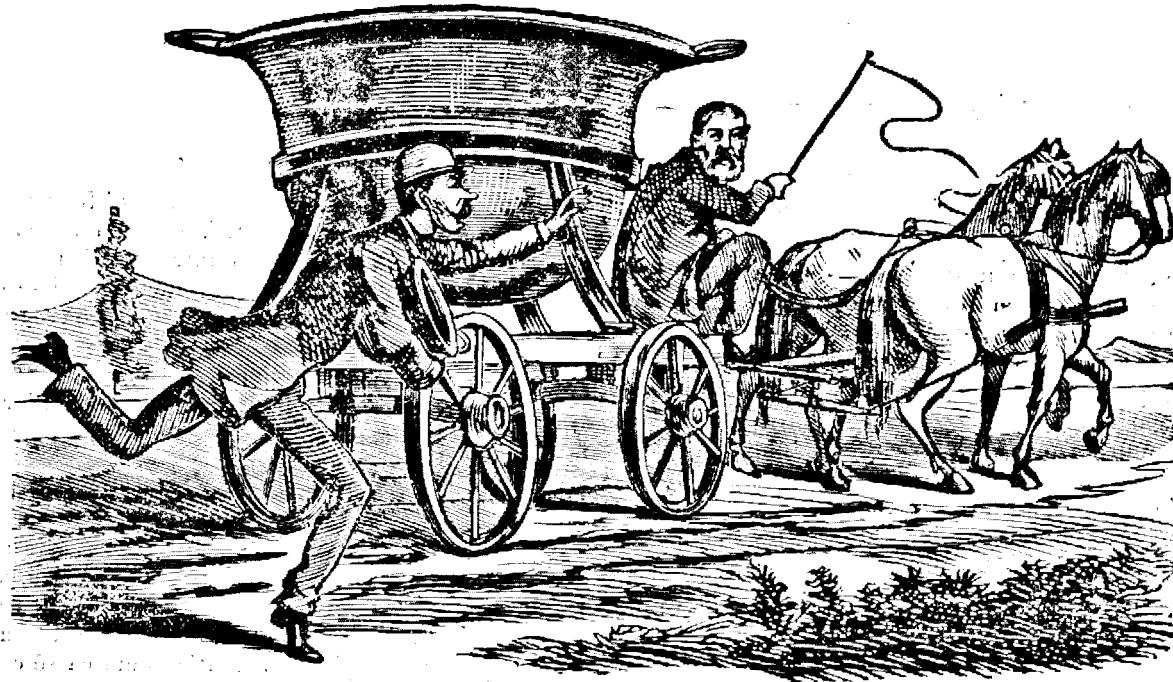
Anul VI.

IN ANII TRECUTI ESIÁ SUB TITLULU „UMORISTULU.”

Făi'a acesta ese totu a opt'a dî! Pretiulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$, de anu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$, de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr. Tote sindienile sibani de prenume — dar prenumeratiunile se pri- ratiune sunt de a se tramite la Redac- mescu în 16le dîlele. tiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

POST FESTA CANTARE.

Mateiu Grinda: Frate, frate! Èn opresce-te, sè-mi umplu si io caldereu cu vinarsu pentru

Fagarasiu!

Cocieriulu: Poti totu fugi dupa carntia; déca n'ai venit u eri, candu poteai sè-ti umpli si tu caldereu!

CINE E ROMANULU CELU MAI MARE?

Frundia verde de neghina,
Am cetură io în Albina,
Că romanii cei mai mari,
Cei mai bravi și cei mai rari
Sunt Mocioni cei doi-trei,
Si în fine după ei.
Vine Babesiu celu vestită,
Si de (a) (u) premarită:
Inse astă e mintină,
Asertiune cam nebună;
Io v'o spunu cu 'ncreditiare,
Că romanulu celu mai mare
Este Babesiu, altulu nime
In intrég'a romanime.

Frundia verde pe nuiele,
Politici din cafenele,
Si copii, flacai și juni.
Cari la fatiariri nu-su buni,
Carii dau ca bot'a 'n balta,
Fara politica 'nalta
Vinu de striga si 'ntarescu,
Cumca domnulu Ametiescu
Are-o mare slabitiune,
Nu-e cu lapte totu ce spune;
Dar io dicu cu 'ncreditiare,
Că romanulu celu mai mare
Este Babesiu, altulu nime
In intrég'a romanime.

Frundia verde, lemnul domnescu,
Gurele rele vorbescu,
Că acele laude tôte,
(Ce orbescu ochii la glôte,)
Câte esu adi la lumina
In diuariul nostru Albina
Despre Babesiu singurelu,
Le scorcese insu-si elu.
Inse-acèle gure rele
Spunu mintiune spurcatiele,
Că-ci dör' scie lumea mare
Că romanulu celu mai mare
Este Babesiu, altulu nime
In intrég'a romanime.

Frundia verde de colie,
Déca voi nu-mi credeti mie;
Déca Babesiu si Albina
Dóra, dor' mi-oru bagá vin'a,
Că nu i-am convinsu deplinu
Despre ceea ce sustienu:
Eu cu alta ocazie,
De postescu, li voiu cam spune
Fapte mari si multe-cele,
Din ce ori ce gure rele
Voru vedé cu 'ncreditiare,
Că romanulu celu mai mare
Este Babesiu, altulu nime
In intrég'a romanime.

GUR'A SATULUI.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Frate de cruce!

Mi-am fostu pusu de gandu frate si omu bunu, ca de asta data să nu-ti scriu, inse ce se facu, că mi-a scosu pacostea in cale unu omu pe care trud'a lui lu-poté lasă, să nu-ti scriu ceva.

O Grinda, Grinda! alesule alu Fagarasiului, d'apoi pentru tine s'au fragmentatasié multu romani fagarasieni?

Asculta numai frate Tandala! chiaru ca si parunulu care numai oandu si candu canta si si atunci gandesci că sbiera alta bidigania, asié si omulu meu, de doi ani si diumetate nu l'am audîtu nici batâru jemêndu, si-lu pusera pacatele lui să incépa a vorbi si elu mai alaltaeri in dieta. Cum pusera urechile mele man'a pe elu, fugii iute afara să vedu, nu se aredica din catr'o-va ceva nori grei.

Si incepù seraculu a cuventă, si cantă si descantă de gândezi că merge pe stichovna, si tieni o vorbire, de candu lu-audîra toti incremenira, să vedea seraculu pe elu, că i-e glasulu cam nepurtat; si vorbi adeca despre caldarile de vinarsu, si dise, că si lui i-ar placé să siéda colo la iérna candu nu va avé ce lucră ou paharutiu pupu inaintea recitorului. Gustulu fartatului Grinda dio nu-e reu, că scii tu Tandala cătu-i de bine cole iérn'a candu ferbu caldarile a siedé ou capulu in pôle la Neicut'a si a inchină pe rendu ou totu satulu, inse dumnisului cu vorbirea sa facu chiar asié ca prunculu tîgaianului

care, in driculu iernii, dise că ar mancă fragi; adeca dupa ce diet'a desbatu, votisă si otari aceea lege fara pareche dôra in lumea intréga, că numai cei din Secuime potu ferbe cu caldarile; atunci se scolă si elu si dise, că legea astă să se estindă si peste tiéra Fagarasiului.

No, apoi mai dica cineva, că bravii si intieleptii si marii politici a neferecitului Ardealul n'ar trebui săndiliti la capete, ca nu cumva se abureze mintea de la ei.

Dar să-ti mai scriu si despre altu ceva.

De candu e lumea totu dreptu a fostu aceea si dreptu remane, că mai multi omeni, mai multe sciu decâtunulu ori doi; asié si inalt'a dieta, a mai aflatu inca o smintela remasa de pe vremea nemtiesca, candu pe procese criminale si de despartire nu se punea stemple, si laudat'a dieta ca să coregă si acést'a gresielă voiesce să aduca aceea renduiala si binefacere ca de acum inainte să se pună si pe aceste.

No vedi frate, da n'ar fi fostu paguba să lasu nepomenite si aceste nimicuri. Credu că si tu, déca nu-su mai bune, le vei primi si aceste.

Dupa cari remanu alu teu

frate de cruce
Pacala.

TRÉNCA si FLÉNCA.

T. Audît'ai, sora Flénca, ce s'a intemplatu celo susu in diet'a tierii?

F. Ba.

T. Ungurii au trasu in certele loru si pe vitejii nostri Horia si Closca.

F. D'apoi sciu, că li-au si respunsu deputatii nostri cum se cade.

T. Respusu da Hodosiu si Borlea, dar dupa acestia mai vorbira si alti unguri, apoi acestora nu li-a mai respunsu altu romanu. Inca bine, că a fostu de satia Dobranchi, si asié a facutu dinsulu ceea ce ar fi trebuitu să faca — „conducatorii“ nostri.

F. Vedi, ce bine că rutenii ni-au alesu pe Dobranchi!

Buchetu de cuvinte românesci.

— Dedicatu dlui Titu Maiorescu. —

Inventiatulu nostru filosofu, dlui Titu Maiorescu, in diuariulu „Convorbiri literarie“ batjocuresc toté foile românesci de dincóce de Carpati, si dice, că jurnalistii nostri din Austria in fia-care numaru publicat u dinsii comitu erori neieritate in contra limbii române.

E bine, dupa cetirea acestoru săre, luai in mana si eu numai decâtun unu diuariu românescu de peste Carpati, si dintr'un singuru numaru mi-insemnai urmatorele cuvinte frumose si românesci, din cari se poate convinge ori cine, că diuariistii de dincolo nu comitu nici candu nici o gresie, ci scriu curat românesce.

Cuvintele insemnate in pripa sunt aceste: decedatu, simultanu, spontanu, desmiuni, inciudințe, caiete, abordă, transiá, pervertită, clamoră, emotiună, detractor, esasperă, agrava, degagia, abandonă, regretu, instigatoriu, tacitu, stupefactiune, vagabundagi, saltimbancu, propice, demarsiá, meprisa, meprisabilu, semá, sondá, comprimá, demiuinternu, versatilu, pestiferatu, insipidu, exclusiasm, reglementu, latitudine, parveni, travaliu, orgoliu, neantu, inerinte, repercută, desimde, dritu, indritui, tetricu, grilagiu, delatră, imprenabilu, fermu, incoloru, perspicaciu, curtagiu, sermonu, etala, reprosiu, achită, germiná scl. scl. scl.

Cum ti-placu, domnule Maiorescu?

Post'a Gurei Satului.

Cu numarul venitoriu va espir'a prenumeratiunea semestrului antâiu, deci on. abonanti sunt rogati a-si renosi prenumeratiunea.

Dlni J. M. Cele tramee nu se potu folosi, că-ci lucrul e cu totul altcum decum lu-șcii dta.

TANDA si MANDA.

T. Frate Mando, én spune-mi ce deosebire este intre jidajii din Bucuresci si ictre deputatii romani din Pest'a.

M. Aceea, că jidajii din Bucuresci n'au ame-tită si au avutu fracu, candu a sositu principale Napoleonu la Bucuresci.

T. Scii Mando, cine-su romanii cei mai buni?

M. Cine?

T. Mocionescii si Babesiu.

M. Cine o dice?

T. Babesiu si Mocionescii.

M. Nu credu.

T. Cetesce Albin'a.

M. Pricepu. Lauda propriu in propriulu diurnalul!

T. Audît'ai, frate Mando, ce s'a intemplatu in Alb'a Iuli'a?

M. Ba.

T. La unu bietu postu de cancelistu a recursu unu romanu juristu absolutu si unu ungurasu stu-diente in a trei'a clasa gimnasiala. Si s'a denumit u acestu din urma. Ce-e asta?

M. Fratietate ungurésca!

M. Póte vei fi audîtu si tu că literatur'a, si in parte diuinalistic'a, la noi nu-e pré partinita!?

T. Audîtu.

M. No vedi, dar ast'a nu-e pré dreptu, că-ci nemtii, ungurii, si muscanii o partinescu si mai reu.

T. Cum asié?

M. Dapoi uita-te la Trompet'a Carpatiloru că stă să piéra, mai numai din cersit'u traieste.

T. Mei frate, dora si mai aprópe amu gasi noi o atare foia.

M. Se poate. Nu dicu ba.

Pist'a si Juonu.

Juonu : Ei, frate Pista, că reu te ciufulcesce Albin'a.

Pist'a : Cum asié?

Juonu : D'apoi dice, că nici tu n'ai potutu descoperi, că cine a informatu pe principale Napoleonu despre starea romaniloru din Austri'a.

Pist'a : Ba sciu dio io.

Juonu : Cine dara?

Pist'a : Nu ti-oiu spune, dar atât'a totusi ti-potu descoperi, că acel'a de buna séma n'a fostu co-respondintele Albinei.

Juonu : Pentru ce?

Pist'a : Pentru că acel'a patimesce de — ame-tiela.

Juonu : Ba te asigurediu, că n'a fostu nime.

Conductulu de facii.

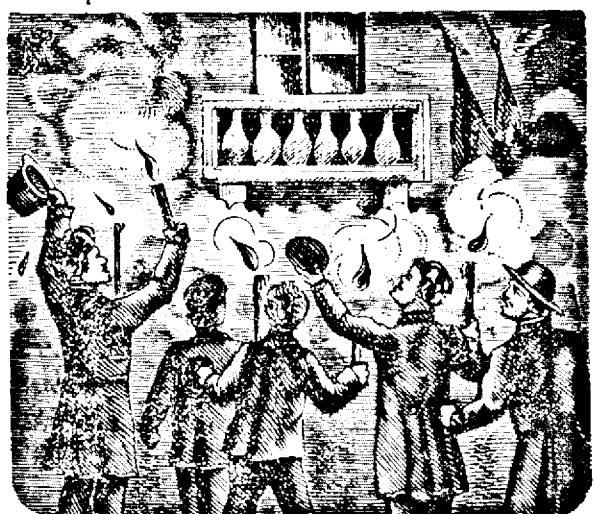

Cetalianulu: Herr Polizei! Noi voimă a face adi unu Fackelzug lui Pechentiucu. (Am capatatu de la elu 100 fl.) — *Pol. Bine.*

Directorulu: Copii! Adi sér'a la diumetate la nouă vomu face sănției sale unu Fackelzug:

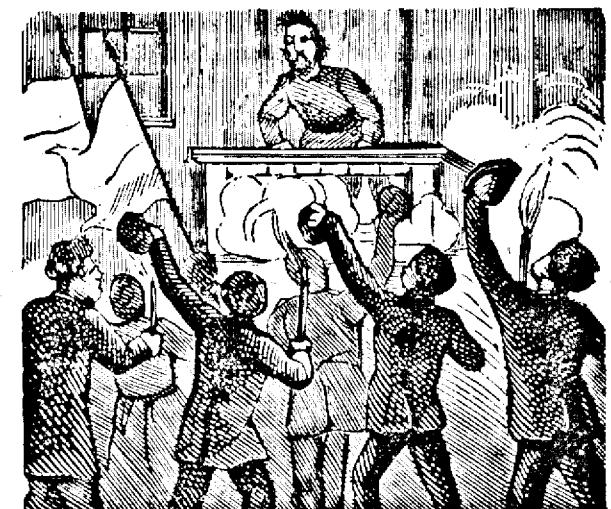
Copii: Bine! Sê traiescă!

Totu canta, striga, shiera: Sê iésă sănția sa!

Pechentiucu: Da ce sê le vorbescu?
Secretarienbach: Asculta numai, că ti-oiu siopti.

Pechentiucu: (de pe balconu) Meine Herrn! Ich bin... ich bin... ich bin... eu sum... eu sum... ich danke ihnen nochamals... inc'odata ve multiamescu.

Politistii stau la panda tóta nóttea, nu cumva cine-va sê deie cu petre în ferestile sănției sale.

Proprietariu, redactoru respunditoriu și editoriu: **Iosif Vulcann.**

S'a tiparit prin **Alesandru Kocsi** in tipografí'a lui (Érkövy Galgóczy si Kocsi.) Piati'a de pesci Nr. 9.